

Intervju je napisala Ika Plevnik in je bil objavljen v reviji Celjan.

Kdor visoko leta... je pilot

Petra Karnerja poznajo Celjani kot športnega pilota in dolgoletnega upravnika Aerokluba Celje. Že pri enajstih letih se je začel ukvarjati z modelarstvom, kar ga je kasneje pripeljalo na poklicno pot letalcev. Čeprav je po končani gimnaziji nadaljeval s študijem geografije v Ljubljani, je vedno več časa posvečal modelarstvu in jadralnemu ter nato še motornemu letenju. Za njim je tisoče ur letenja pod in nad oblaki in nekaj generacij šolanih pilotov, na katere še danes prenaša svoje znanje in izkušnje. Na letališču v Levcu smo ga ujeli v zgodnjem dopoldnevu, ko je po radijski zvezi dajal navodila učencu motornega letala, ki se je pripravljal na polet.

Kje se počutite bolje, na zemlji ali zraku?

V zraku se piloti počutimo svobodno, še posebej v jadralnem letalu. Normalno, da se počutimo odlično, sicerse ne bi ukvarjal z letenjem. Ampak vseeno nihče ne ostane zgoraj. Vsi pristanemo na zemlji, tukaj živimo, da lahko zopet poletimo.

Poklic pilota je še vedno na listi "sanjskih" poklicev, čeprav je to zelo naporno delo. Mogoče tudi zaradi lepe uniforme?

Tako je bilo nekoč. Pilot je sicer še vedno zaželen poklic, ker je dobro plačan, vendar nima več tistega šarma kot nekoč, ko je bilo pilotov zelo malo, danes jih je veliko več. V Sloveniji imamo samo eno letalsko družbo, ki ima omejene potrebe po pilotih, pojavljajo pa se privatna podjetja, ki tudi zaposlujejo, nekaj pa jih vedno ostane v klubih in se ukvarjajo s športnim letalstvom.

Stereotipna predstava je, da fantje sanjajo o letalih, dekleta pa o pilotih. Kako ste se vi ob velikem izboru odločili za pravo?

Ne vem, če je to drugo res. Sam nisem imel tega občutka. Spominjam se, da smo s kolegi bolj gledali za letali, kot za dekleti. Drži pa, da sem svojo ženo spoznal po naključju na letališču, ko jo je njen šef in naš stanovski kolega pripeljal na novoletno zabavo. Ampak osvajal je nisem, temveč na zemlji. V letalo se je usedla šele po letu dni najine zveze.

Vesetje do letenja vas spremlja že od zgodnje mladosti. Kakšni pa so bili začetki na poti do pilota?

Začel sem pri enajstih letih v modelarskem krožku, ki ga je organiziral Aeroklub Celje. Moj prvi let z jadralnim letalom pa se je zgodil nekje po štirih letih delovanja v krožku. Bil sem sopotnik v jadralnem letalu in se takrat še nisem zavedal, da bo letenje postalo moj poklic. Me je pa "potegnilo", tako da sem po opravljenem izpitu za jadralno letalo, nadaljeval z motornim letenjem.

Imeli ste pogoje za pridobitev licence za pilota v letalskem potniškem prometu. Kaj je bil vzrok, da ste se odločili, da prevzamete upravljanje Aerokluba Celje?

Moje šolanje za poklicnega pilota v Letalskem šolskem centru Adrie je prekinila nesreča na Ajaccu. V Aeroklubu Celje pa je v tistem času takretni upravnik Maks Arbeiter iskal svojega naslednika in izbral je mene. Sprejel sem ponudbo in ostal zvest klubu do danes, čeprav sem se upokojil že pred leti. Glede na svoje dolgoletne izkušnje se ukvarjam predvsem z izobraževanjem novih kadrov tako v teoretičnem, kot praktičnem delu.

Kako je v aktivni dobi potekal vaš običajen delovni dan?

Upravnik je odgovoren za kompletno dogajanje, ki se odvija na letališču, kar vključuje teoretično pripravo pilotov, praktično šolanje, turistične lete in organizacijo letalskih prireditev. V sezoni, ki traja približno od marca do novembra, odvisno od vremena, sem bil prvi in zadnji, ki je dnevno zapuščal letališče. Tak delovnik traja tudi šestnajst ur in več, če je na programu še nočno letenje. Čeprav je delo stresno in odgovorno, pa ima veliko prednost, da si ves čas v naravi, na svežem zraku.

Kateri je pa najbolj nenavaden dogodek, ki se vam je pripetil med nebom in zemljo?

Piloti smo v zraku pripravljani na vse, zato za nas ni nič nenavadno. Mogoče bi izpostavil izkušnjo, ko mi je pri akrobatskem letenju na Zlinu 526F odpovedal motor. Na srečo se je to zgodilo v bližini letališča, tako da sem lahko varno pristal brez delovanja motorja.

Kaj bi svetovali ljudem, ki jih je strah letenja?

Strah pred letenjem je strah pred neznanim, ki ga obvladaš tudi tako, da čim večkrat letiš in spoznaš, da je v zraku varneje kot na cesti. Sicer pa bi o tem več in bolje povedali psihologi.